

nomenaments

Amb data de 21 de juny de 2016, el Sr. Arquebisbe, Dr. Jaume Pujol Balcells, ha signat els següents nomenaments:

Mn. Joan Antoni Cedó Perelló, prior de la Parròquia Prioral de Sant Pere Apòstol i rector de la Parròquia de la Puríssima Sang de Reus.

Mn. Creu Saiz Ruiz, rector de la Parròquia de Sant Vicenç Màrtir de Castellvell del Camp i capellà del Santuari de la Mare de Déu de Misericòrdia de Reus.

Mn. Joan Cañas Coch, rector de la Parròquia de Sant Pau de Tarragona.

Mn. Francesc Esteso Cuenca, rector de les parròquies de Sant Pere Apòstol de Torredembarra i de Sant Joan Baptista de Clarà, i encarregat de l'església de Sant Joan Baptista de Baix a Mar.

Mn. Xavier Roig Rovira, rector de les parròquies de Sant Jaume de Sant Jaume dels Domenys, de Sant Llorenç de Llorenç del Penedès i de Santa Maria de Santa Oliva.

Mn. Joan Miquel Bravo Alarcón, rector de les parròquies de Sant Pere Apòstol de Perafort, de Sant Sebastià de Puigdelí, de Sant Salvador dels Pallaresos i de Santa Maria de Vallmoll.

Mn. Borja Martín Sánchez, rector de les parròquies de Santa Maria de l'Albi, de Sant Miquel de Cervià de les Garrigues, de la Mare de Déu de la Jonquera de la Poble de Cérvoles i de Santa Maria del Vilosell.

Mn. Antoni Pérez de Mendiguren, rector de la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau de Tarragona.

Mn. Jordi Sánchez Pellicer, rector de les parròquies de Santa Maria de Cabra de Camp, de Sant Jaume Apòstol de Figuerola del Camp i de l'Assumpció del Pla de Santa Maria.

Mn. Joan Magí i Ferré, adscrit a la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau de Tarragona.

Mn. Joan Anglès Batet, rector de les parròquies de la Santa Creu i de Sant Pere Apòstol de Calafell i de Santa Maria de la Poble de Montornès.

preguem amb l'Església

El Sant Pare encomana a l'Apostolat de l'Oració, per a aquest mes de juliol de 2016, les següents intencions per a la pregària:

Intenció universal: Perquè siguin respectats els pobles indígenes amenaçats en la seva identitat i fins i tot en la seva existència.

Intenció per a l'evangelització: Perquè l'Església d'Amèrica Llatina i el Carib, a través de la missió continental, anunciï amb ímpetu i entusiasme renovat l'evangeli.

Veure el vídeo del Papa



Lectures

Diumenge XIV durant l'any

Lectura del llibre d'Isaïes (66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol i nuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos.» La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

Salm responsorial [65,1-3a.4-5.6-7a.16.20 (R.: 14)]

Aclama Déu, tota la terra. Canteu la glòria del seu nom, canteu la seva fama gloriosa. Digueu a Déu: «Que en són, d'admirables, les vostres obres!»

Mn. Francisco Javier Álvarez Vega, diaca de la Parròquia de Sant Josep Obrer de Torreforta *(continua com a diaca de la Parròquia de Santa Maria de Ferran-La Móra).*

Sra. Rosa M. Sánchez Cornadó, laica amb missió pastoral de la Parròquia de Sant Miquel Arcàngel d'Alforja amb facultat per a exercir el ministeri, segons les necessitats, a d'altres parròquies de l'arxiprestat del Baix Camp.

Tots aquests nomenaments es faran efectius abans de finalitzar el mes de setembre de 2016, durant el qual encara en sortiran d'altres.

Convertí la mar en terra ferma, passaren el riu a peu eixut. Ell és la nostra alegria, ell que sempre governa amb el seu poder. **R.**

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; us contaré el que ha fet per mi. Beneït sigui Déu: No ha refusat la meua súplica, ni m'ha negat el seu amor. **R.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriarme en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part d'això, que ningú no m'amoïni, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,1-12.17-29)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels



sebrats que envïi homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El regne de Déu és a prop vostre. Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: Fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: El regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.» Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.» Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpins i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»



Mirada endins Enric Mateu Usach, pvre.

Veniu: us contaré el que ha fet per mi

Descobrir l'acció maternal de Déu, en la primera lectura, ens recorda que no el podem classificar dins els paràmetres humans i fa apropar-nos a un Déu Pare-Mare; un Déu que ens convida a viure l'alegria, la pau, el benestar entre la gent; un Déu que fa un encàrrec. A qui? A cadascun de nosaltres! Què ens diu? «Aneu!», sense gaires pretensions ni equipaments, sinó amb la confiança del qui ens envia i amb la missió d'anunciar el regne de Déu en un ambient incert i hostil. És una crida que toca el cor dels segadors, enviats per l'amo, no sols a escriure «El Regne de Déu és a prop» en twits o *whatsapps*, sinó a fer-ne una opció de vida, un anunci que esdevingui salvació per a qui vulgui prendre-hi part. És, definitivament, la irrupció de Déu que allibera i porta esperança a la vida.

Per a la pregària: Qui farà arribar la bona notícia a tants germans que, preocupats pels problemes de la supervivència i del treball, ja no tenen temps per pensar en el Senyor?

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

3 de juliol de 2016

Diumenge XIV durant l'any

www.arqtgn.cat | n. 3.460

..... als 4 vents

El miracle de Lourdes

Aquests dies l'arxidiòcesi de Tarragona està de pelegrinatge al santuari de Lourdes, on tantes vegades em porten el cor i els passos per honrar la Mare de Déu que es va aparèixer allà a la jove Bernadette Soubirous divuit vegades, entre l'11 de febrer i el 16 de juliol de 1858.

Als sis anys vaig anar-hi per primera vegada, amb quatre germans meus, en el marc d'un pelegrinatge de pobles de l'Urgell organitzat a Tàrraga. Després crec que hi he anat prop d'un centenar de vegades, la majoria des de Pamplona o, ja com a arquebisbe, des de Tarragona, acompanyant fidels de la nostra arxidiòcesi.

Són innumbrables els testimonis de pelegrins que, buscant la curació del cos, han trobat la pau de l'ànima

Com milions de pelegrins que hi acudeixen cada any, m'emocionen la processó eucarística, les torxes nocturnes, el via crucis, les abundants confessions... i, per descomptat, la gruta, aquells pocs metres amb la imatge de la Mare de Déu tal com la va descriure la vident, i amb una esplanada guanyada amb el desviament del riu Gave, sempre plena de pelegrins de tot el món que van i vénen.

Sens dubte s'han acreditat a Lourdes molts miracles, com el que va commoure Alexis Carrel, Premi Nobel de Medicina de 1912, però em pregunto si no és ja un miracle contemplar en el nostre temps la magnitud de la fe que s'observa en tants rostres de malalts i el goig amb què els ajuden els voluntaris.



Lourdes és un miracle en si mateix. Hi ha llocs més divertits que explicarien l'afluència de milions de persones. Els qui van a Lourdes majoritàriament hi van a resar, o acaben resant, encara que a vegades sigui al Déu desconegut que va anunciar sant Pau a Atenes. Són innumbrables els testimonis de pelegrins que, buscant la curació del cos, han trobat la pau de l'ànima, els qui surten enfortits en la seva fe i esperança i els qui troben sentit a la seva vida al servei als altres.

Això explica que molts voluntaris repeteixin el seu gest solidari cada any, i que al pelegrinatge que organitzem s'hi sumin persones joves. L'amor a la Mare de Déu en la seva advocació de Lourdes es renova així any rere any donant compliment a aquelles paraules de la Mare de Déu en el *Magnificat*: «Em diran benaurada totes les generacions.»

Personalment, als peus de la Verge en la seva gruta de Massabielle, demano pels malalts i els seus familiars i per totes les persones de l'arxidiòcesi. També per les intencions del Papa que abasten el món sencer.

+ *Jaume Pujol Balcells*

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»



—Qui són els catecúmens?

A la secció Per a saber més

(p.2)

—Nous nomenaments parroquials signats pel Sr. Arquebisbe

(p.5)



PARAULES DEL PAPA FRANCESC

La misericòrdia esborra el pecat

[...] Qui prega amb aquest salm [51] busca el perdó, confessa la culpa pròpia, i reconeixent-la celebra la justícia i la santedat de Déu. I després demana gràcia i misericòrdia. El salmista es confia a la bondat de Déu, sap que el perdó diví és enormement eficaç, perquè crea allò que diu. No amaga el pecat, sinó que el destrueix i l'elimina, d'arrel, no com passa a la tintoreria quan hi portem un vestit i en treuen una taca. No! Déu treu el nostre pecat des de l'arrel, tot! Per això el penitent es torna pur, cada taca és eliminada i ell ara està més blanc que la neu incontaminada. Tots nosaltres som pecadors. És veritat això? Si algun dels presents no se sent pecador que aixequi la mà... Ningú! Tots en som.

Nosaltres, pecadors, amb el perdó esdevenim criatures noves, plenes de l'Esperit i plenes d'alegria. Llavors una nova realitat comença per a nosaltres: un nou cor, un nou esperit, una nova vida. Nosaltres, pecadors perdonats, que hem acollit

la gràcia divina, podem fins i tot ensenyar els altres a no pecar més. «Però pare, sóc dèbil, jo caic i caic.» «Si caus, doncs, aixeca't. Aixeca't!» Quan un nen cau, què fa? Estira els braços cap a la mama, cap al papa perquè l'aixequin. Fem el mateix! Si caus per debilitat en el pecat aixeca els braços: el Senyor t'agafarà i t'ajudarà a aixecar-te. Aquesta és la dignitat del perdó de Déu! La dignitat que ens dona el perdó de Déu és aixecar-nos, posar-nos sempre drets, perquè ell ha creat l'home i la dona perquè estiguin drets.

De la catequesi del papa Francesc del 30 de març de 2016



per a saber més



Qui són els catecúmens?

Aquest mot pràcticament desconegut fins no fa gaire, a poc a poc va entrant a formar part del nostre vocabulari com a cristians. Perquè hi hagi un catecumen ens hem de trobar davant la circumstància que persones adultes demanin formar part de l'Església. I això era una situació poc habitual fins no fa gaire.

Cada cop és més freqüent trobar-nos amb persones no cristianes, pot ser que siguin d'altres creences o simplement sense cap religió, a qui el contacte o l'exemple d'algun cristià conegut li ha despertat un interès religiós absent o adormit fins aquell moment. Aquesta persona potser s'ha trobat amb una parella creient, o companys de treball, o és descendent d'una família en altre temps cristiana però que en un moment

donat la generació dels pares va tallar la pràctica de batejar els fills i resta només el testimoni dels avis. Són situacions que sovint provoquen l'interès per la fe. També hi ha els qui se senten provocats per la pregunta sobre el sentit del que viuen, a vegades per algun fet dolorós com pot ser una malaltia, un dol, una separació, una emigració. Sovint ho expressen com un desig madurat durant temps i que necessita realitzar-se.

A poc a poc va apareixent en ells una experiència de fe, potser difuminada, que porta aquestes persones a acostar-se a l'Església i a fer una petició clara: «Voldria ser cristià.» Déu ha treballat en ells i la visualització de la comunitat cristiana els ha impulsat a demanar de pertànyer a la família dels cristians, que és l'Església.

Amb aquesta fe inicial, malgrat que li manquin les paraules adients per a expressar-la, l'Església l'admet al catecumenat. Durant un temps llarg, d'un o dos anys, mitjançant la catequesi, la pregària i l'adquisició de les pràctiques i els costums propis dels cristians, i fins que no arribi el moment de rebre els sacraments de la iniciació cristiana (baptisme, confirmació i eucaristia), la seva condició en l'Església serà la de «catecumen».

Etimològicament catecumen vol dir 'aquell que està sent instruït', o aquell 'sobre el qual es fa ressonar una veu'. Però no és un ressò qualsevol, aquest ressò (eco) ve de dalt (catà). És la veu de Déu que ressona en aquell qui l'acull.

F. Xavier Morell, pvre.,
delegat diocesà per a la catequesi i el catecumenat



en un minut

—**Seminaris Menors de Catalunya**. Els seminaristes menors de la nostra arxidiòcesi, juntament amb els seminaristes dels bisbats de Barcelona i Solsona, van participar el dissabte, dia 18 de juny, en una trobada festiva de final de curs a Altafulla, d'on és rector Mn. Jaume Gené, rector també del Seminari Menor de Tarragona. A la trobada hi va assistir Mn. Norbert Miracle, rector del Seminari Conciliar Pontifici i els formadors dels seminaristes de cada bisbat. Al matí, a la capella del Santíssim de l'església parroquial de Sant Martí de Tours, van celebrar l'eucaristia presidida pel Sr. Arquebisbe, el qual en la seva homília va recordar als seminaristes les actituds fonamentals que han de viure durant l'estiu i els va animar a enfortir la vocació. Després d'una visita guiada a la Vila closa els seminaristes i formadors van gaudir d'una estona de platja.



—**Trobada de mestres i professors de les escoles diocesanes**. Aquest és el cinquè any que es convoca aquesta jornada de convivència i reflexió que aplega els mestres i professors de les sis escoles diocesanes. En l'acte, celebrat el dia 15 de juny i organitzat per la Fundació Sant Fructuós, els mestres i professors de les diferents escoles van exposar els projectes i experiències d'innovació pedagògica desenvolupats en xarxa. L'acte va comptar amb la presència del Sr. Arquebisbe, Mons. Jaume Pujol; el vicari general de l'arxidiòcesi, Mn. Joaquim Fortuny, i el conseller d'Educació de l'Ajuntament de Tarragona, Sr. Francesc Roca.



—**Jornada Mundial de la Joventut**. El diumenge dia 19 de juny va tenir lloc la celebració d'enviament de la cinquantena de joves que participaran a la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) de Cracòvia, a Polònia, a finals d'aquest mes de juliol. La celebració, organitzada per la Delegació diocesana de pastoral de joventut, va tenir present els joves que, per dificultats diverses, sobretot econòmiques, no podran participar en aquesta gran trobada a nivell mundial. Per aquest motiu la col·lecta es va destinar a l'*Encuentro Nacional de Jóvenes* d'Hondures. Abans de finalitzar la celebració Mons. Jaume Pujol va beneir les creus que després va imposar a cada jove com a signe d'enviament de l'Església diocesana.

Litúrgia
de la setmana

Cicle C / Litúrgia de les Hores: Semana II

Diumenge, 3: Diumenge XIV de durant l'any

[Is 66, 10-14c; Salm 65, 1-3a.4-5.6-7a. 16 i 20; Ga 6, 14-18; Lc 10, 1-12.17-20 (LE/LH pròpies)] I vespres de la solemnitat de la Dedicació de la Catedral

Dilluns, 4: Dedicació de la Catedral. A la Catedral (Sol), a la resta de l'arxidiòcesi (F) [Os 2, 14.15b-16.19-20; Salm 144, 2-3.4-5.6-7.8-9; Mt 9, 18-26 (LE/LH pròpies)]

Dimarts, 5: [Os 8, 4-7.11-13; Salm 113B, 3-4.5-6.7ab-8.9-10; Mt 9, 32-38] *Sant Antoni Maria Zaccaria, prevere* (ML)

Dimecres, 6: [Os 10, 1-3.7-8.12; Salm 104, 2-3.4-5.6-7; Mt 10, 1-7] *Santa Maria Goretti, verge i màrtir* (ML) / *Sant Miquel dels Sants*



agenda

Del 5 al 9 de juliol

—**Convivències per a adolescents i joves a Mallorca**. Organitza la Delegació diocesana de pastoral de joventut.

8 de juliol

—**Col·loqui català de Parròquies sobre el tema** «Poble en marxa: poble amb una missió». Tindrà lloc els dies 8 i 9 de juliol a la Parròquia de Sant Joan Baptista de Reus (c/ Josep Sardà i Cailla, 9). Més informació al web www.cep-europa.org.

9 de juliol

—**Concert de l'Orquestra Camerata XXI al Santuari de Sant Magí de la Brufaganya (Pontils)**, a les 21.30 h. El preu de l'entrada és de 15 euros. Acte inserit en les V Nits Musicals de la Brufaganya. Més informació i reserves al web www.brufaganya.cat. Organitza l'Associació musical de la Brufaganya.



recurs

L'audiovisual
«La Tàrraco dels primers cristians»
a Youtube

A finals del mes de maig d'aquest any es presentava a Tarragona, en el marc del Festival Tàrraco Viva, l'audiovisual «La Tàrraco dels primers cristians» impulsat per l'Associació Cultural Sant Fructuós i el Centre Tarraconense El Seminari. Aquest documental ens apropa al ric patrimoni històric i arqueològic paleocristià de la ciutat de Tarragona amb imatges reconstructives i l'explicació dels principals monuments que configuren «La ruta dels primers cristians de Tàrraco».

Actualment ja està disponible a Internet en català, castellà i anglès.



en el nostre món passa...

...que fa poc que hi ha hagut eleccions generals

Quan escric aquesta reflexió, com que s'ha de preparar amb temps, encara no hi ha hagut les eleccions. Quan llegeixis aquest text, estimat lector o estimada lectora, ja s'hauran realitzat. Per tant, jo l'escric sense saber què passarà i tu el llegeixes sabent què ha passat.

Tanmateix, potser també és bo que sigui així, no fos cas que pogués semblar que el meu comentari estigués polititzat.

Per això, em sembla que el millor que puc fer és que posi per escrit unes preguntes que ens ajudin a tots a reflexionar.

Naturalment la reflexió ha d'abraçar tot els aspectes que afecten les vides de les persones i el bé comú de la societat.

Amb tot, com que estem en un mitjà diocesà, eclesial, ens hem de preguntar: com quedarà el tractament del fet religiós en la nostra societat després de les eleccions generals? Com quedarà el respecte a la llibertat religiosa? Es protegiran les persones religioses en les seves creences i els béns legítims de les institucions religioses? Es valorarà l'aportació que fan les institucions religioses al bé comú de la societat? I més en concret el que fa l'Església catòlica? Es valorarà que fins i tot des del punt de vista econòmic l'Església catòlica estalvia diners a l'Estat? Es valorarà l'aportació de les institucions religioses a les persones pobres i necessitades, a les que pateixen les conseqüències de la crisi econòmica? Es valorarà la disposició a acollir immigrants, tantes persones que fugen de la violència, la guerra i la fam? Es respectarà la dignitat de les persones siguin quines siguin les seves creences? I es respectarà que ho puguin manifestar públicament?

Les preguntes podrien seguir. No es tracta només de qüestions teòriques. **Es tracta de veure per on aniran els fets. I els creients, i més en concret els fidels de l'Església catòlica, quin paper estem jugant en tot això i quin hi jugarem?**

Miquel Barbarà Anglès, pvre.



jornada

Avui, Jornada de Responsabilitat en el Trànsit

Amb motiu de la memòria litúrgica de sant Cristòfol, patró dels conductors, i en l'inici del temps d'estiu, s'escau la celebració de la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit que aquest any porta per lema «Benaurats els misericordiosos». En els propers dies es multiplicaran els vehicles a les nostres carreteres amb motiu dels desplaçaments estiuencs. Aquesta Jornada d'avui ens ha d'ajudar a ser conscients de la gran responsabilitat que tenim a l'hora d'agafar el volant i posar-nos en camí.

Els bisbes de la Comissió Episcopal de Migracions de la Conferència Episcopal Espanyola han publicat com cada any un missatge on subratllen que tant a «la carretera com al carrer, al cotxe o com a vianants, no podem perdre les maneres i ser jutges sense misericòrdia amb tots els qui es creuen en el nostre camí i fan —o deixen de fer— una maniobra o adopten una actitud inadequada». També en aquests moments ha de resplendir la força renovadora de l'Evangeli.